

Αποκαταστάθηκε ο αντιστασιακός Μητροπολίτης Χίου Ιωακείμ

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος](#)



Την αποκατάσταση του μακαριστού Μητροπολίτη πρ. Χίου Κυρού Ιωακείμ (Στρουμπή), ο οποίος «εκινήθη εξ αισθημάτων πίστεως εις τον Τριαδικόν Θεόν, τον διδόντα δικαιοσύνην εις τους ανθρώπους, και αγάπης προς την Ελλάδα, την τότε στενάζουσαν υπό το καθεστώς ξένης κατοχής» αποφάσισε η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την Συνεδρία της 25ης Αυγούστου 2021, και κατόπιν αιτήματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

κυρίου Μάρκου.

Ο Σεβασμιώτατος Χίου, πληροφορηθείς το γεγονός, μετέβη στα Θυμιανά Χίου κι ετέλεσε επιμνημόσυνη δέηση προ του τάφου του προκατόχου του, ενώ ακούγονταν οι καμπάνες του Ι.Ν. Αγ. Ευστρατίου Θυμιανών.

Μετά την δέηση ο Χίος ως ποιμενάρχης είπε: «Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστί η Βασιλεία των Ουρανών».

Φέτος, συμπληρώθηκαν 71 έτη από την εις Κύριον εκδημία του στις 28 Μαρτίου του 1950. Η Ιερά Μητρόπολη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών προσπαθούσε για πάρα πολλά χρόνια να επιτύχει την αποκατάσταση του μακαριστού Μητροπολίτη, που εξαιτίας της αντιστασιακής του δράσης τιμωρήθηκε με έκπτωση από την Μητρόπολή του.

Αυτό το κοινό αίσθημα εξέφραζε, αναμφίβολα, με την επιστολή που είχε αποστείλει στις 11.7.09 προς την Ιερά Σύνοδο ο μακαριστός Μητροπολίτης Χίου, Ψάρων και Οινουσσών κ. Διονύσιος:

«Ευσεβάστως αποστέλλομεν Υμίν, συνημμένως, την υπ' αριθ. 111/2009 ομόφωνον Απόφασιν του Νομαρχιακού Συμβουλίου Χίου, ως και την υπ' αριθ. 215/2009 τοιαύτην του Δημοτικού Συμβουλίου Χίου, περί αποκαταστάσεως του αιμνήστου πρώην Μητροπολίτου Χίου Ιωακείμ Στρουμπή, συνηγορούντες ενθέρμως όπως αγαθυνθή η Ιερά Σύνοδος και εκγίνη τούτο.

Ήδη, το έτος 2010, συμπληρώνονται 60 έτη από της εις Κύριον εκδημίας αυτού, ημείς δε, από της καταστάσεως ημών εις την Ιεράν Μητρόπολιν Χίου, αδιαλείπτως, εις πάσαν Θείαν Λειτουργίαν, κατά την Μεγάλην Είσοδον, μνημονεύομεν αυτού, εις την οικείαν θέσιν των αιμνήστων Προκατόχων ημών. Ωσαύτως, μετά την Θ. Λειτουργίαν της Πανηγύρεως του Ιερού Ναού Αγίου Ευστρατίου Θυμιανών, εις τον αύλειον χώρον του οποίου ευρίσκεται ο τάφος του, τελούμεν 'Τρισάγιον', τη συμμετοχή των Αρχών και πλήθους πιστών. Έχομεν δε ακούσει εδώ εις την Χίον ότι πολλά καλά επήγασαν εκ του αιιδίμου τούτου Επισκόπου, ο οποίος, σημειωτέον, ότε εκοιμήθη, ήτο πάμπτωχος».









Ο Ιωακείμ Στρουμπής, κατά κόσμον Χριστόφορος, γεννήθηκε στα Θυμιανά Χίου το 1880. Διάκονος χειροτονήθηκε το 1903 στην Κωνσταντινούπολη, λαμβάνοντας το μοναχικό όνομα Ιωακείμ. Το 1904 αποφοίτησε από την Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Διακόνησε την Ιερά Μητρόπολη Λήμνου ως πρωτοδιάκονος και αργότερα την Ιερά Μητρόπολη Ρόδου ως Πρωτοσύγκελλος.

Το 1911 εξελέγη Επίσκοπος Αρδαμερίου. Μετά το μαρτύριο του Μητροπολίτη Γρεβενών Αιμιλιανού Λαζαρίδη, που δολοφονήθηκε από αποσπάσματα Νεότουρκων, ο Ιωακείμ οργάνωσε σε όλη την Επισκοπή Αρδαμερίου μνημόσυνα υπέρ αναπαύσεώς του και εράνους υπέρ της απροστάτευτης οικογένειάς του εθνομάρτυρα Αιμιλιανού.

Γενικότερα, πρωτοστάτησε στη διαφύλαξη της εθνικής και θρησκευτικής ταυτότητας των ελληνικών πληθυσμών απέναντι στη βουλγαρική και νεοτουρκική προπαγάνδα.

Για τη συνολική του εθνική-αντιστασιακή του δράση ο Ιωακείμ εξαναγκάστηκε να απομακρυνθεί από την επισκοπή του το 1922. Έτσι, μετατέθηκε στη Μητρόπολη Κορυτσάς. Ωστόσο, δεν κατόρθωσε να μεταβεί στην Επαρχία του λόγω απαγόρευσης των αλβανικών αρχών. Ακολουθώντας, στις 7 Οκτωβρίου 1924, εξελέγη Μητροπολίτης της προσωρινής Μητροπόλεως Καρδαμύλων, Ψαρών και Οινουσσών.

Το 1933 εξελέγη Μητροπολίτης Χίου. Ως Μητροπολίτης Χίου προχώρησε στην

εκποίηση αφιερωμάτων και σκευών ναών χάριν των σχολείων του νησιού. Πρωτοστάτησε στην ανέγερση Νοσοκομείου στη Χίο για την καταπολέμηση ασθενειών που μάστιζαν το νησί, καθώς επίσης και άλλων κοινωφελών έργων όπως σχολείων, υδραγωγείου και αποστραγγιστικού έργου. Υποστήριζε μάλιστα και εργαζόμενους που διώκονταν από τη Δικτατορία του Μεταξά. Ακόμη φρόντιζε για την ανακούφιση και τον επισιτισμό του πληθυσμού καθώς η πείνα μάστιζε το νησί.

Κατά τη διάρκεια της Κατοχής ανέπτυξε σημαντική αντιστασιακή και κοινωνική δράση, ενώ ήταν μέλος του ΕΑΜ. Το 1946, επί αρχιεπισκόπου και αντιβασιλέα Δαμασκηνού, δικάστηκε για τη συμμετοχή του στο ΕΑΜ ως φιλοκομμουνιστής και τιμωρήθηκε με έκπτωση από τη μητρόπολή του. Ανακριτής στη δίκη του ήταν ο Θηβών Πολύκαρπος, αφού πρώτα αρνήθηκαν τρεις άλλοι επίσκοποι να αναλάβουν την συγκεκριμένη υπόθεση και τελικά καταδικάστηκε μετά από μία στημένη δίκη.

Ο Ιωακείμ κοιμήθη στις 28 Μαρτίου 1950, πάμπτωχος και φιλοξενούμενος από συγγενείς του. Τάφηκε στο προαύλιο του ναού της γενέτειράς του, όπου και πρόσφατα ανεγέρθηκε η προτομή του.



Στις 26 Νοεμβρίου 2000, η Εκκλησία της Ελλάδος, με επικεφαλής τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, με αφορμή την παρουσίαση του αφιερωματικού τόμου «Μνήμες και μαρτυρίες από τα χρόνια της Κατοχής» προχώρησε στην «αποκατάσταση» των δύο «ΕΑΜικών μητροπολιτών» - εθνοσυμβούλων της ΠΕΕΑ, του Κοζάνης Ιωακείμ και του Ηλείας Αντωνίου.